

Sõna

**Issand tõstku oma pale
sinu üle ja andku sulle
rahu! 4Ms 6:26**

Mõte

See lause on osa nn Aaroni õnnistussõnadest. Ja Issand rääkis Moosesega, öeldes: „Räägi Aaroni ja ta poegadele ning ütle: Õnnistades israeli lapsi, öelge neile nõnda: Issand õnnistagu sind ja hoidku sind! Issand lasku oma pale paista sinu peale ja olgu sulle armuline! Issand tõstku oma pale sinu üle ja andku sulle rahu! Nõnda pandagu minu nimi lisareli laste peale ja mina õnnistan neid!“

Nende õnnistussõnadega lõpeb iga jumalateenistus ja palvus. Igaüks, kes on osalenud, saab niimoodi endale Jumala õnnistuse teele kaasa. „Issanda pale“ tähendab Tema kohalolu ja „õnnistus“ tähendab rõõmu Jumalas. Ristirahvas kui lisareli laste järglane saab sellest osa.

Palve

Hea Jumal! Sinu õnnistust ja Sinu rahu on meile kõigile väga vaja. Kõik muud asjad elus tulgu juba teises-kolmandas järjekorras. Palun anna meile seda!
Aamen

Meil on uudist!

Vahepeal soiku jäänud kiriku remondi kava on hakanud liikuma. Nimelt on kogudusele raha tulnud riigieelarvelistest vahenditest (nn katuseraha), mida kasutame kirikus elektrisüsteemi uuendamiseks. Elektrikilp ja kõik juhtmed vajavad uuendamist, lisaks tuleb remontida vanad seinalambid. Otsustasime need alles jätta, kuna needki on tunnismärk mingist olnud ajastust. Kuid valgustus ja kogu elektrisüsteem saab tänapäeva nõuetele vastava lahenduse. „Katuseraha“ summa on 5000 eurot.

Samuti on kogudus saanud valla eelarvest vahendeid kiriku ümbruse vertikaalplaneeringu projekti teostamiseks. Lihtsamalt öeldes peab selle projekti järgi jõudma lahenduseni, kus saame tegeleda kiriku liigniiskuse probleemiga edasi. Liigvesi tuleb kiriku vundamendist ja selle ümbrusest eemale juhtida.

Kahjuks Muinsuskaitseameti kaudu käärkambri lae remondiks rahalisi vahendeid seekord meile ei jätkunud. Ehk edaspidi.

Hea koguduse liige! Oma tuludeklaratsiooniga on nüüdsest võimalik tagastatav summa kanda kohe uuesti annetusteks. Saada see ka Sina oma kogudusele, ära unusta selgituseks märkida liikmeannetus. Kogudusele on iga annetus väga oluline. Annetust saab teha Maksu- ja tolliameti kodulehel.

Palju õnne, Eesti!

Eluläte 3-aastane!

Küünlakuul, kolm aastat tagasi alustas ilmumist koguduse häälekandja Eluläte.

„Pealkiri Eluläte hakkas meile kohe meeldima, kuigi pakuti ka mitmeid teisi. Elu ja allikas on ju need, mis teineteise juurde kuuluvad. Ilma veeta ei oleks elu. Ühe koguduse elu sügavamaks sisuks on, et igaüks võiks juua allikast, mis tõelise elu annab. Eluläte viitab Kristusele, kes ütleb: „vesi, mille mina annan, saab igavesse ellu voolavaks allikaks.“ Jh 4,14. Head lugemist! - nii oli öeldud esimese numbri juhtkirjas. Eluläte jätkab Jumala abiga sama joont, millega toona alustatud sai. Suur tänu, et olete olnud meiega, head lugejad. Ja jätkuvalt – head lugemist!“

Piiblivõti

PUDELKÕRVITS ehk kiikajonipuu

See taim esineb Piiblis Joon raamatus, kus ta mängib olulist rolli. Kiikajonipuu (heebrea keeles qiqajjon) on kõrvitsaliste sugukonda kuuluv laiade lehtedega taim ja võib tõesti palava päikese eest head varju pakkuda. Ta kasvatab iseloomuliku kujuga vilja, mille tühjaks uuristatud ja kuivatatud koorest sai käepärase anuma joogivee hoidmiseks. Vanal ajal kasutasid palverändurid seda just veepudelina (kalebassina). Legendi järgi olevat Coca-cola Company disainerid firma algusaegadel saanud oma joogi pudeli kuju jaoks inspiratsiooni just kiikajonipuu viljast.

Joon raamatus kasvab pahase Joon kohale varjualuseks pudelkõrvits, mis aga järgmisel päeval jälle ära kuivab. Sel moel annab Jumal Joonale õppetundi tema suutlikkuse piiridest, kuid ka halastuse võimekusest.

Pudelkõrvits on püha Jaakobus Vanema atribuut ja sümboliseerib mõnikord ka Kristuse ülestõusmist. Luuletaja Hando Runnel on seda kasutanud ühe oma luulekogu pealkirjas (Kiikajon ja kaalepuu).

VIHMVARBLANE

Osa XXIX

Vaid nädal peale uut aastat tõi Loopre Hannes Kuningamäele kurva sõnumi et Tõstamäe Tõnu olla ära surnud. Kes seda täpselt teab, kuidas ta sealt Kasesalu trepikojast ja mis ajal koju läinud või kas ta sinna üldse jõudnudki, seda ei teadvat enam keegi. Loopre tundis end kui rästikust nõelatud. Kui ta Eskus kohaliku taarapunkti juures Lembituga juhuslikult kokku sai, ei tundnud viimane teda dieti äragi. Nii norgu oli vajunud vaene mehike.

„Ja mida kavatsed sa nüüd ette võtta?“ küsis Lembit osavõtlikult.

„Mis mul siin ikka teha. Eks ma tee tööd edasi nagu ennegi, aga ikka kahju on ka, et see asi just nüüd nii pidi minema. Sinu kotta ta ju magama jäi.“

„Seda nüüd küll ja see oli ka viimane kord, kus teda nägin. Külalisedki jäid mul vana- aasta õhtul seetõttu tulemata. Aga ma seal mõtlesin, et küllap tukastab seal natuke ja siis minema läheb. Eidele muidugi ei meeldinud see mitte üks raas.“

„Kuule, Kasesalu, sa oled ikka hea südamega mees. Tead, ma olen juba ammu mõtelnud, et peaks sinuga kord maha istuma ja tõsiselt mehist juttu ajama.“

„Kas ma sulle siis seda keelanud olen, Hannes? Muidugi räägime, aga hetkel ei ole selleks vist õige aeg ega ka koht.“

„Aga miks mitte? Tean siin Eskus üht väikest teemaja. Seal üks mutike teeb paganama häid sõrnikeid. Lähme!“

Ja nad läksidki. Kui neile must kohv ja auravad kohupiima pannkoogid olid lauale toodud, jäi Loopre Hannes Lembitut mõtlikult silmitsema:

„Kuule, su silmist võib lausa välja lugeda, et sind vaevab miski? Oled kuidagi selline vaikne. Isegi söögialusest ütlesid ära. On midagi havasti või?“ küsis Loopre Hannes.

Lembit vaatas aknast teemajast mööduvaid inimesi: „Juhtunud on see, et mu eit ootab last ja see pole veel kaugeltki kõik.“

„Ohoo! Sinust saab siis papa. Soovin õnne. Õnne, õnne.“

„Ah, Loopre, ära plära. Kõigele lisaks panin ma tatti naabrinnase Saare Taaliga ja nüüd ei taha see kuidagi meehest ära minna. Südames justkui kisub ja jube imelik on olla, tead.“

„Ollalaa! Oh, on sul ka alles mured? Kuule mees, unusta see asi ära. Su eit on käbe ja asjalik, aga ta ei pea ju sellest teada saama.“

„No aga kuidas siis nii? Siiani olen talle ikka kõike rääkinud. Tõsi, mitte küll joomasena, aga siiski.“

Loopre Hannes hammustas suutäie sõrnikest, justkui veenduda soovides, kas sellel on ikka sama maitse nagu ta lapsepõlvest mäletas ning jätkas siis täis suuga: „Vaata, Lemps, mina olen seda asja ikka nii mõelnud, et kõik see, mis eitedesse puutub, on nagu köietants.

Nendega tuleb rääkida, selgitada, aga ääri-veeri, ettevaatlikult. Pealegi tuleb neile mõningaid asju kõneleda alles siis, kui aeg selleks küps on.“

„Mis mõttes, küps?“

„Ah, selliseid näiteid ei ole ju üldse vaja kaugelt otsida! Vaata, mõni eit kohe muutub selliseks imelikuks ja emalikuks, kui pole ise pikemat aega mehega elanud. Tunneb sulle kaasa, uurib ja pärib, et kas sul on ikka kõik hästi ja nii edasi.“

„Aga mina ju suudlesin Taali prouat ega ta mind siis ise musitama kippunud?“ üllatus Lembit Loopre Hannese filosoferimisest.

„No muidugi, seda ei hakka ju ükski korralik proua tegema, kui ta just parajasti auru all ei ole. Tead, tundsin kaks aastat tagasi ka üht ingri- soome verd naisterahvast. Keeli valdas jube hästi. Kobe nägi välja ja puha. Nii õelda tipp-topp. No mõtlesin, et hakkame ka koos elama. Mõne aja pärast leidsin aga kodust eest hullema tulehargi, kes mul silmad peast välja tahtis kratsida.“

„Mhmm,“ ühmas Lembit.

„Noh, mida sina siis veel mõtled ja see samunegi, et lahkunud Tõnul oli iga kuue kuu tagant uus naine. Utsitasin küll teist sellepärast, aga kas tema mind siis kuulda võttis! Kus sa sellega? Ütlesin siis talle, et kui naine, siis olgu üks ja elagu sellega.“

Äkki jäid mõlemad wait. Lembit oli selja sirgu lükanud ja vaatas hämmeldunud pilgul teemajasse saabujaid. Leiti ees seisid nüüd kaks naisterahvast, üks noorem ja teine vanem. Lembit tundis neis ära Saare Taali koos oma tütre, Merlega.

Ta heitis pilgu kiiresti maha ja põrnitses tummalt põrandat. Siis lausus ta Loopre Hannesele:

„Loopre, laseme siit kähku jalga.“

„Ehh, mis siis nüüd hakkas? Sa oleks nagu kummitust näinud,“ imestas Loopre.

Aga juba nad tõusidki ja liikusid kiiresti välisukse suunas.

„Ja, mis nüüd edasi?“ küsis Lembit.

„Kuule, läheme õige minu poole, sest ma vaatan, et sul on närvid ikka täitsa läbi. Teeme mõned klõmakad.“

Kasesalu Lembit tammus teemaja ees jalalt, jalale, siis aga löi käega. Tühja ka! Ja kui nad Loopre kortermaja suunas kõmpisid, jälgis neid teemaja aknast üks murelik ning segaduses silmapaar. *Järgneb...*

Eluläte

K Kadrina Katariina koguduse häälekandja

Nr 1 veebruar 2017

tasuta